

Izhaja vsak dan, tudi ob nedeljah in praznikih, ob 5 zjutraj.

Uredništvo: Ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20, I. nadst. — Vsi čepisi naj se pošiljajo uredništvu lista. Neprankirana pisma se ne sprejemajo in rokopiši se ne vračajo.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Stefan Godina. Lastnik konsorcijskega lista „Edinosti“ — Tisk tiskarne „Edinosti“, vpisane zadruge z omejenim poslovanjem v Trstu, ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20.

Telefon uredništva in uprave št. 11-87.

Naročnina znaša: Za celo leto K 24.—
za pol leta 12.—
za tri mesece 6.—
za nedeljsko izdajo za celo leto 5.20
za pol leta 2.60

EDINOST

Posamezne številke „Edinosti“ se prodajajo po 6 vinarjev, zastarele številke po 10 vinarjev.

Oglaš se računajo na milimetre v širokosti ene kolone. Cene: Oglaš trgovcev in obrtnikov mm po 10 vln, Osmrtice, zavihale, poslanice, oglaš denarnih zavodov mm po 20 vln.

Oglaš v tekstu lista do pet vrst K 20.— vsaka nadaljnja vrsta 2.—

Mali oglaš po 4 vinarje beseda, najmanj pa 40 vinarjev.

Oglaš sprejema inšerati oddelček „Edinosti“. Naročnina in reklamacije se pošiljajo upravi lista. Plačuje se izključno le upravi „Edinosti“. — Plača in toži se v Trstu.

Uprava in inšerati oddelček se nahajata v ulici Sv. Frančiška Asiškega št. 20. — Poštovnikarilnični račun št. 841.652.

Pregled najnovejših dogodkov.

Italijanska, ruska, balkanska in turška bojišča: Nič novega.

Zapadno bojišče. — Zapadno Moze se nadaljujejo boji, zlasti artiljerijski, vzhodno reke se je francoski napad izjalovil pri Thiaumontu.

Razno. — Amerikanski glasovi o nemškem odgovoru na američansko noto. V Ameriki vtis neugoden.

Naše uradno poročilo.

DUNAJ, 7. (Kor.) Uradno se razglša: 7. majnika 1916, opoldne.

Rusko in italijansko bojišče. — Malo bojnega delovanja. Položaj je neizpremenjen.

Jugovzhodno bojišče. — Mir. Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Höfer, iml.

Nemško uradno poročilo.

BERLIN, 7. (Kor.) Wolffov urad poročila: Veliki glavni stan, 7. majnika 1916.

Zapadno bojišče. — Zapadno Moze se bojno delovanje tudi včeraj ni končalo. Zlasti je delovala na obeh straneh artiljerija. Vzhodno reke se je zjutraj izjalovil francoski napad v okolici zaselja Thiaumonta. Na več mestih ostale fronte smo zavrnili sovražne poizvedovalne oddelke. Nemške patrulje so južno Lihona ujele nekaj mož.

Vzhodno bojišče. — Ruske torpedovke so davi brez uspeha obstreljevale severovzhodno kurso obal med Rojenim in Markgrafem.

Balkansko bojišče. — Nič novega. Vrhovno armadno vodstvo.

Zračni in pomorski boji.

BERLIN, 7. (Kor.) Wolffov urad poročila: Pred flandrsko obaljo je bilo 5. majnika poldnevno sestrstveno v zračnem boju sovražno letalo s pripomočjo enega naših podvodnikov. Doše angleške boje sile so preprečile rešitev letalcev. Nadalje je ena naših torpedovk 6. majnika pred flandrsko obaljo zajela nepoškodovano angleško letalo in ujele oba častnika. Zapadno Hornirflia je naš artiljerijski ogenj neke naše ladje 5. majnika zjutraj potopil angleški podvodnik »E 31«. Zrakoplov »L 7« se ni vrnil s poizvedovalnega poleta. Po uradnem poročilu angleške admiraltete so ga 4. majnika uničile angleške pomorske boje sile v Severnem morju.

Načelnik mornariškega admiralskega štaba.

Šibi v Solunu.

ATENE, 2. (Zakasnelo. — Kor.) Kakor se poročila iz Soluna, se je izkrcalo tamkaj 20.000 Srbov.

Zeppelinovec nad Solunom.

LONDON, 6. (Kor.) Reuterjev urad poročila: Ob dveh zjutraj se je pojavil zeppelinovec nad Solunom. Voje ladje so v pristanišču izstrelile tri rdeče ognjene pušice, nakar se je na zrakoplov, ki ga je obstreljeval žaromet, vsula cela ploha francoskih žigalnih granat, ki so razsvetljevale vse mesto. Zeppelinovec je nadaljeval svoj polet, poletavajoč semtertja in spuščajoč se sedaj nižje, sedaj višje, proti morju in se nudi vojnim lajdam dober cilj. Končno je izginil. Očividno se je zakril v oblak dima. Potem sta se naenkrat začela dva huda poka, nakar je bilo videti jasen plamen. Zrakoplov je padel v ustje Vardarja. Francoski letalec, ki je vzletel v temi, trdi, da je zadel zrakoplov z dvema bombama.

PODLISTEK

Prima donna.

Le italijanskega življenja. — Spisal Avgust Senoa.

Čim bolj se jej je razvijala pesem, čim više se jej je vzpenjal glas, tem blaženeji je postal impresario. Vztrepečala mu je vsaka žilica, oči so se mu razzarjale na zvoniki lepotic, ustnice so se mu tresle — dihal je va-se, dihal in komaj se je nadihal zraka. Premikal se je na stolici in zgibal nemirno.

Pesem je končala. Po dvorani je zaorilo gromovito ploskanje, kakor ga moreš slišati le v Italiji.

Grofica se je milo poklonila. »E! kako sodite Carlati?« se je obrnila markiza k debeluhu, »ali imate v vašem gledališču tako pevko?« Kako vam ugaja grofica?

»Milijon bi mogel zaslužiti, ako bi imel tako pevko!« je zajekal impresario.

»Vi ste res trd grešnik«, je pripomnila markiza. »Mej tem ko ves svet plava v razkošju vsled miline grofičnega grla, pa vi računate, koliko dobička bi se dalo doseči iz te zvonke glavnice. Sramujte se!«

»A zakaj, milostljiva gospa?« je odprnil

LONDON, 6. (Uradno.) Podadmiral de Robeck javlja: Od posadke pri Solunu sestreljenega zeppelinovca, kolikor je je ostalo žive, smo ujeli štiri častnike in osem mož.

Ententa zaseda vedno več grških tal.

ATENE, 4. (Kor.) Poročevalec Wolffovega urada poročila, da so Francozi po pogonu v Florini pustili tamkaj na kolodvoru stražo, tako da so popolnoma zasedli železnico Solun-Florina. Ze nekaj časa sem se je dalo spoznavati stremelje-nje Angležev in Francozov, da bi razširili fronto v Macedoniji proti zapadu. Tako je francoska divizija prekorčila Strum-stan. Po novih močeh, ki jih porivajo proti Florini, se da sklepati, da v kratkem militarno zasedejo Florino.

Francoška državnik v avdijenci pri carju.

CARSKOJE SELO, 6. (Kor.) Car Nikolaj je sprejel v avdijenci francoskega justičnega ministra Vivianija in municij-skega državnega podtajnika Thomasa.

Novo črnogorsko ministrstvo.

BORDEAUX, 6. (Kor.) Novi črnogorski kabinet je sestavljen tako-le: predsedniš-tvo, zunanje stvari in finance Andrija Radovič, vojno general Luka Rajnič, ju-stico in notranje stvari Branko Spasoevič, uk in bogočastje Petar Vučković.

S turških bojišč.

CARIGRAD, 6. (Agence tel. Milli. — Kor.) Glavni stan javlja: Iraška fronta: Nič novega. — Kavkaška fronta: V čorš-škem odseku je bil sovražen oddelek, ob-stoječ iz 300 infanteristov, ki je poizkusil nenaden napad, odbit z izgubami. V dru-gih odsekih te fronte se ni dogodilo nič posebnega. — Ena iz med 3. majnika po-dveh sovražnih letalnih, ki sta preleteli Smirno, vrženih bomb je zadelo tovarnen vlak, pri čemer so bile tri osebe lahko ranjene. — Dne 3. majnika je bilo so-vražno letalo, ki je preletelo Birs-Sabah, sestreljeno severno teh krajev. Le-talec je bil ujet. Obiljubljen je na pomoč mu prihitel beduinom svojo denarja, ako podpirajo njegov beg.

Nemško-amerikanski spor.

MILAN, 6. (Kor.) Tukajšnji listi poro-čajo iz Washingtona, da se Wilsonovo naziranje glede nemške note označa za omahljivo. Nasprotno pa da so newyorški listi in borze optimistični. Objavljene nemške note, predno je dospela v Belo hišo, se zamera kot nemška nevljudnost. Toda očividno je bilo objavljenje zlasti radi tega neprijetno, ker je omogočilo stvoritev javnega mnenja, predno mu je Wilson iz osebnih razlogov in radi pre-soje svojih bodočih odločitev mogel dati kako direktivo.

WASHINGTON, 6. (Reuter. — Kor.) Po dospetju nemške note se čuje, da se Wilson najbrž ne bo odločil pred prihod-nim tednom. Po naziranju uradnih kro-gov morajo Zedinjene države izmenjav-o mnenj z drugimi vojujočimi se strankami slej ko prej smatrati za stvar, ki je brez vpliva na izmenjavo mnenj o razmerju Nemčije. Večina uradnikov je nejevoljnih nad tonom note, imajo pa čustvo, da ne gre za način izražanja, samo ako se bo držalo zagotovilo.

BERN, 7. (Kor.) »Bernar Intelligenz-blatt« piše: Govor nemške note je krepki, dosledni in enoumni govor državnika, ki ne hazardira z usodo milijonov ljudi, ki smatra temveč to igro za zločin na onem človečanstvu, za koje se zastopnik Ame-rike, po njegovi trditvi poteguje. Ako so v Washingtonu in v Evropi mislili, da je po zadnji Wilsonovi niti mogoče samo še odnehanje ali pa prelom, so se, kakor

Carlati hitro. »Jaz sem v tej družbi edini človek od poklica, pak mi je zato do-puščeno, da vrtno grofičino prilagodjam svoji struni.«

»Ali vi ste tudi poseben večer v glasbi, pak ste, kolikor vem, navdušen za umet-nost!«

»Tudi Rossini, ta divni labud pezarski, je navdušen za glasbo, ali to nič ne škodi njegovi blaginji. No, prosim vas za milost, markeza! Predstavite me grofici!«

»Mari pa ne boste hoteli pridobiti lepe Julije za svoje gledališče?« se je pošalila markeza. »Zastonj, prijatelj! Julija ima že tiste milijone, po katerih ste se vi po-lakomnili!«

»Vidim, žal, da so dragulji okoli njenega vratu veliko več vredni, nego bi jej jaz mogel plačati za eno leto«, je odgovoril debeluhar pol v smehu, pol žalostno. »Da, žalibog! Ali je je nadaljeval hitro — »sreča je begunka lahkokrila. Milijoni se danes hitro raztepa, vrline nikoli. Po-znam več takih odličnih gosp, ki jih je potreba primorala k gledališki umetnosti.«

»Varate se, dragi moj.« je odgovorila markeza prezirno, »grofica Julija, pa naj bi jo doletela kakršnja-koli beda, ne po-zabi nikdar, kakega rodu je in kolena. Druge slabotne ženske so se morda tako

ponižale, ali Julija — poznam jo predobro — se ne ponaša ne s svojim bogastvom, ne s posebno lepoto svojo, ne s tankim grlom, marveč s starodavnim, sijajnim, od davnine čistim imenom.«

To je govorila markeza starcu, idoč vedno bližje k Juliji.

Carlati ni odgovoril niti besede, pač pa mu je okolo usten igral lahčen, zloben smehljaj. Pazno je motril grofico, okolo katere je kar vrvelo častilcev in navduš-encev, jako je poleg lepote pevke opa-zoval človeka, grdega starca, ki se je vedel kakor da nekoliko grofičine slave pripada tudi njemu.

»Kdo je tisti človek?« je prišepnil Car-lati markezi, postrani motreč starca.

»To je mož naše divne Julije,« je odgo-vorila markeza.

»Utegne biti fina glava in prikupljiva duša, ko si je stavec, kakršen je, znal pri-dobiti tako lepoto?« je vprašal impresario znatizeljno.

»Varate se. V grofu Amalfiju ni ne ene-ga ne drugega. Grofica ga ni vzela iz lju-bezni. Nam se dozdeva, da je narava dala Juliji vse lepote, vse vrline, ali ne daje jej, da bi ljubila.«

»Mislite? Jaz ne mislim tako, gospa markeza. Kdor zna tako živo pevati, ka-

kor zna grofica, ta bo znal tudi ljubiti. — Hm, ali ima otrok?«

»Nima!« Je — »

Markeza ni mogla zvršiti. Julija jo je opazila in prihitela k njej.

Ni dopustila, da bi jo markeza hvalila in slavila, marveč je hitro začela živ in zanimiv razgovor, pak se je tako rešila zoprne družbe.

Markeza je predstavila Carlatija. Julija se je na njegove slavo spreje-lje ljubljivo nasmejnila.

Tudi drugi so pokazali svojo umetnost, ali po grofičinem petju se ni več nikdo menil za njih.

Govorilo se je živo o petju, o umetno-sti, o tem in onem.

Carlati pa je gledal le Julijo, bolj in bolj se je čudil njeni milini, njenemu bistrenu umu. Kakor da jej hoče pogledati v dušo in jo razumeti. Impresario je bil privajen fini družbi, bil je človek finega, ojstrega očesa, ki je znal z dobrodušnim obrazom in veselo brezbriznostjo zakrivati svojo lakomnost. Po njegovem vedenju se je zdelo človeku, da je nekoliko več v mu-ziki in gledališču. Ali v resnici je dobro poznal svet in človeško naravo; v njem je bilo različnega znanja, a naglice preveč.

Spadal je v vrsto tistih zavrtnih sebič-ov, ki — da-si na videz plitvi — znajo vsemu priti blizu, vse hitro razumeti, a njim ne more nikdo blizu in jih nikdo ne razume.

Navilaneec je hitro pogodil, da je Julije narav, ki se oduševlja za čisto umetnost, ali zna to svoje navdušenje iz dostojnosti tudi potajevati v sebi in ponosno in krepko odbijati vsako usiljevanje.

Zato se je zdelo, da je Julija v družbi hladna vzlic temu, da se je ljubezljivo vedla. Vsakdo se je čudil njeni lepoti, vrlini, ali ne bolj, nego kakemu umotvoru brez srca.

Grofica je zapela še nekoliko pesmi. Zabava je končala. Ljudje so se razšli. Mej tem, ko je Carlatijev čoln plul po ve-likem Kanalu, se on ni briga za pisano vrvenje bogatih gondol, ki se je razvijalo okoli njega, niti ne za mesečino, ki je si-pala svoje zlato na Benetke. Zaglobil in zamislil se je, a duh njegov se je dvigal Bog ve za čem.

Milijon bi mogel pridobiti, je zamur-mljaj, »to je gotovo! A zakaj da ne bi pri-dobil? Grofica je hladna, ohola — mari pa ni sredstva, ki jo premaga? Mlada je, nima otrok, ne ljubi moža. Ni taka kakor se dozdeva. Hm — bomo videli!«

(Dalej.)

Poslovilni večer letnika 1898. se bo vršil v torek, 9. t. m., ob 6. zvečer v dvo-rani »Del. konsumnega društva« pri Sv. Jakobu (nasproti cerkve). Na sporedu so razen burke enodejanke »Doktorja Hrl-barja« solopetje, deklaracije, klavirske točke itd. Po končanem sporedu domača zabava s šaljivo pošto. Vstop prost. Blagohotni prispevki se hvaležno sprejemajo v blagodelne namene. K obilni udeležbi vabijo mladi črnovojniki.

nežev, ki — da-si na videz plitvi — znajo vsemu priti blizu, vse hitro razumeti, a njim ne more nikdo blizu in jih nikdo ne razume.

Navilaneec je hitro pogodil, da je Julije narav, ki se oduševlja za čisto umetnost, ali zna to svoje navdušenje iz dostojnosti tudi potajevati v sebi in ponosno in krepko odbijati vsako usiljevanje.

Zato se je zdelo, da je Julija v družbi hladna vzlic temu, da se je ljubezljivo vedla. Vsakdo se je čudil njeni lepoti, vrlini, ali ne bolj, nego kakemu umotvoru brez srca.

Grofica je zapela še nekoliko pesmi. Zabava je končala. Ljudje so se razšli. Mej tem, ko je Carlatijev čoln plul po ve-likem Kanalu, se on ni briga za pisano vrvenje bogatih gondol, ki se je razvijalo okoli njega, niti ne za mesečino, ki je si-pala svoje zlato na Benetke. Zaglobil in zamislil se je, a duh njegov se je dvigal Bog ve za čem.

Milijon bi mogel pridobiti, je zamur-mljaj, »to je gotovo! A zakaj da ne bi pri-dobil? Grofica je hladna, ohola — mari pa ni sredstva, ki jo premaga? Mlada je, nima otrok, ne ljubi moža. Ni taka kakor se dozdeva. Hm — bomo videli!«

(Dalej.)

Poslovilni večer letnika 1898. se bo vršil v torek, 9. t. m., ob 6. zvečer v dvo-rani »Del. konsumnega društva« pri Sv. Jakobu (nasproti cerkve). Na sporedu so razen burke enodejanke »Doktorja Hrl-barja« solopetje, deklaracije, klavirske točke itd. Po končanem sporedu domača zabava s šaljivo pošto. Vstop prost. Blagohotni prispevki se hvaležno sprejemajo v blagodelne namene. K obilni udeležbi vabijo mladi črnovojniki.

nežev, ki — da-si na videz plitvi — znajo vsemu priti blizu, vse hitro razumeti, a njim ne more nikdo blizu in jih nikdo ne razume.

Navilaneec je hitro pogodil, da je Julije narav, ki se oduševlja za čisto umetnost, ali zna to svoje navdušenje iz dostojnosti tudi potajevati v sebi in ponosno in krepko odbijati vsako usiljevanje.

Zato se je zdelo, da je Julija v družbi hladna vzlic temu, da se je ljubezljivo vedla. Vsakdo se je čudil njeni lepoti, vrlini, ali ne bolj, nego kakemu umotvoru brez srca.

Grofica je zapela še nekoliko pesmi. Zabava je končala. Ljudje so se razšli. Mej tem, ko je Carlatijev čoln plul po ve-likem Kanalu, se on ni briga za pisano vrvenje bogatih gondol, ki se je razvijalo okoli njega, niti ne za mesečino, ki je si-pala svoje zlato na Benetke. Zaglobil in zamislil se je, a duh njegov se je dvigal Bog ve za čem.

Milijon bi mogel pridobiti, je zamur-mljaj, »to je gotovo! A zakaj da ne bi pri-dobil? Grofica je hladna, ohola — mari pa ni sredstva, ki jo premaga? Mlada je, nima otrok, ne ljubi moža. Ni taka kakor se dozdeva. Hm — bomo videli!«

(Dalej.)

Poslovilni večer letnika 1898. se bo vršil v torek, 9. t. m., ob 6. zvečer v dvo-rani »Del. konsumnega društva« pri Sv. Jakobu (nasproti cerkve). Na sporedu so razen burke enodejanke »Doktorja Hrl-barja« solopetje, deklaracije, klavirske točke itd. Po končanem sporedu domača zabava s šaljivo pošto. Vstop prost. Blagohotni prispevki se hvaležno sprejemajo v blagodelne namene. K obilni udeležbi vabijo mladi črnovojniki.

nežev, ki — da-si na videz plitvi — znajo vsemu priti blizu, vse hitro razumeti, a njim ne more nikdo blizu in jih nikdo ne razume.

Navilaneec je hitro pogodil, da je Julije narav, ki se oduševlja za čisto umetnost, ali zna to svoje navdušenje iz dostojnosti tudi potajevati v sebi in ponosno in krepko odbijati vsako usiljevanje.

Zato se je zdelo, da je Julija v družbi hladna vzlic temu, da se je ljubezljivo vedla. Vsakdo se je čudil njeni lepoti, vrlini, ali ne bolj, nego kakemu umotvoru brez srca.

Grofica je zapela še nekoliko pesmi. Zabava je končala. Ljudje so se razšli. Mej tem, ko je Carlatijev čoln plul po ve-likem Kanalu, se on ni briga za pisano vrvenje bogatih gondol, ki se je razvijalo okoli njega, niti ne za mesečino, ki je si-pala svoje zlato na Benetke. Zaglobil in zamislil se je, a duh njegov se je dvigal Bog ve za čem.

Milijon bi mogel pridobiti, je zamur-mljaj, »to je gotovo! A zakaj da ne bi pri-dobil? Grofica je hladna, ohola — mari pa ni sredstva, ki jo premaga? Mlada je, nima otrok, ne ljubi moža. Ni taka kakor se dozdeva. Hm — bomo videli!«

(Dalej.)

Poslovilni večer letnika 1898. se bo vršil v torek, 9. t. m., ob 6. zvečer v dvo-rani »Del. konsumnega društva« pri Sv. Jakobu (nasproti cerkve). Na sporedu so razen burke enodejanke »Doktorja Hrl-barja« solopetje, deklaracije, klavirske točke itd. Po končanem sporedu domača zabava s šaljivo pošto. Vstop prost. Blagohotni prispevki se hvaležno sprejemajo v blagodelne namene. K obilni udeležbi vabijo mladi črnovojniki.

nežev, ki — da-si na videz plitvi — znajo vsemu priti blizu, vse hitro razumeti, a njim ne more nikdo blizu in jih nikdo ne razume.

Navilaneec je hitro pogodil, da je Julije narav, ki se oduševlja za čisto umetnost, ali zna to svoje navdušenje iz dostojnosti tudi potajevati v sebi in ponosno in krepko odbijati vsako usiljevanje.

Zato se je zdelo, da je Julija v družbi hladna vzlic temu, da se je ljubezljivo vedla. Vsakdo se je čudil njeni lepoti, vrlini, ali ne bolj, nego kakemu umotvoru brez srca.

Grofica je zapela še nekoliko pesmi. Zabava je končala. Ljudje so se razšli. Mej tem, ko je Carlatijev čoln plul po ve-likem Kanalu, se on ni briga za pisano vrvenje bogatih gondol, ki se je razvijalo okoli njega, niti ne za mesečino, ki je si-pala svoje zlato na Benetke. Zaglobil in zamislil se je, a duh njegov se je dvigal Bog ve za čem.

Milijon bi mogel pridobiti, je zamur-mljaj, »to je gotovo! A zakaj da ne bi pri-dobil? Grofica je hladna, ohola — mari pa ni sredstva, ki jo premaga? Mlada je, nima otrok, ne ljubi moža. Ni taka kakor se dozdeva. Hm — bomo videli!«

(Dalej.)

Poslovilni večer letnika 1898. se bo vršil v torek, 9. t. m., ob 6. zvečer v dvo-rani »Del. konsumnega društva« pri Sv. Jakobu (nasproti cerkve). Na sporedu so razen burke enodejanke »Doktorja Hrl-barja« solopetje, deklaracije, klavirske točke itd. Po končanem sporedu domača zabava s šaljivo pošto. Vstop prost. Blagohotni prispevki se hvaležno sprejemajo v blagodelne namene. K obilni udeležbi vabijo mladi črnovojniki.

nežev, ki — da-si na videz plitvi — znajo vsemu priti blizu, vse hitro razumeti, a njim ne more nikdo blizu in jih nikdo ne razume.

Navilaneec je hitro pogodil, da je Julije narav, ki se oduševlja za čisto umetnost, ali zna to svoje navdušenje iz dostojnosti tudi potajevati v sebi in ponosno in krepko odbijati vsako usiljevanje.

Zato se je zdelo, da je Julija v družbi hladna vzlic temu, da se je ljubezljivo vedla. Vsakdo se je čudil njeni lepoti, vrlini, ali ne bolj, nego kakemu umotvoru brez srca.

Grofica je zapela še nekoliko pesmi. Zabava je končala. Ljudje so se razšli. Mej tem, ko je Carlatijev čoln plul po ve-likem Kanalu, se on ni briga za pisano vrvenje bogatih gondol, ki se je razvijalo okoli njega, niti ne za mesečino, ki je si-pala svoje zlato na Benetke. Zaglobil in zamislil se je, a duh njegov se je dvigal Bog ve za čem.

Milijon bi mogel pridobiti, je zamur-mljaj, »to je gotovo! A zakaj da ne bi pri-dobil? Grofica je hladna, ohola — mari pa ni sredstva, ki jo premaga? Mlada je, nima otrok, ne ljubi moža. Ni taka kakor se dozdeva. Hm — bomo videli!«

(Dalej.)

Poslovilni večer letnika 1898. se bo vršil v torek, 9. t. m., ob 6. zvečer v dvo-rani »Del. konsumnega društva« pri Sv. Jakobu (nasproti cerkve). Na sporedu so razen burke enodejanke »Doktorja Hrl-barja« solopetje, deklaracije, klavirske točke itd. Po končanem sporedu domača zabava s šaljivo pošto. Vstop prost. Blagohotni prispevki se hvaležno sprejemajo v blagodelne namene. K obilni udeležbi vabijo mladi črnovojniki.

nežev, ki — da-si na videz plitvi — znajo vsemu priti blizu, vse hitro razumeti, a njim ne more nikdo blizu in jih nikdo ne razume.

Navilaneec je hitro pogodil, da je Julije narav, ki se oduševlja za čisto umetnost, ali zna to svoje navdušenje iz dostojnosti tudi potajevati v sebi in ponosno in krepko odbijati vsako usiljevanje.

Zato se je zdelo, da je Julija v družbi hladna vzlic temu, da se je ljubezljivo vedla. Vsakdo se je čudil njeni lepoti, vrlini, ali ne bolj, nego kakemu umotvoru brez srca.

Grofica je zapela še nekoliko pesmi. Zabava je končala. Ljudje so se razšli. Mej tem, ko je Carlatijev čoln plul po ve-likem Kanalu, se on ni briga za pisano vrvenje bogatih gondol, ki se je razvijalo okoli njega, niti ne za mesečino, ki je si-pala svoje zlato na Benetke. Zaglobil in zamislil se je, a duh njegov se je dvigal Bog ve za čem.

